

НИКОЛАЈ СЕМЈОНОВИЧ
ЉЕСКОВ

НА КРАЈУ СВЕТА

Приповетке

Избор, превод и појовор
ВЛАДИМИР ЈАГЛИЧИЋ

БЕОГРАД, 2002.

БОЖИЋНЕ КРАЂЕ

(Приче из живота)

На овом месту хтео сам вам испричати, читаоци, не о оном о чему ће бити речи у овом делу. Хтео сам поводом Божића да говорим о једном од друштвених грехова које, дуге векове, чинимо пред читавим светом а уздржати се не желимо. Али одједном се рашчу да су једног мог познаника – човека кога познаје мноштво људи у Петрограду – на празник окрали, а он се тако чудно и необично понео према тој крађи да то заслужује пажњу сваког разумног човека. О томе ћу и причати, а ви послушајте, зато што је то ствар која се сваког може тицати, мада је сви не схватају како ваља.

* * *

Имам, одавно, једног доброг пријатеља. Он се бави истим послом као и ја. Право име његово нећу вам рећи, зато што би њему било неугодно, а вама је како се зове – свеједно: ствар је у томе какав је он човек, у томе како су га увредили и како се понео према напасницима и увреди.

Човек о коме је реч нити је богат нити сиро-

мах, усамљен је, нежења и, мада би могао држати барем двојицу слугу, нема ниједног. И не због шкртости, већ због бриге – какве природе или каквог карактера ће бити тај његов слуга, и шта би радио уз њега, усамљеника? Слуга ће се олењити, почети да зановећа и приговара – и од свега ће испасти не вајдица, већ само мука. А сам мој пријатељ је спокојна и повитна природа, није с раскида пошалити се, а од свађе и распре се уклања.

Ради своје удобности он је уредио ствари тако да је узео невелик станчић са двориштем, у великој и свима познатој кући на обали и тамо лепо проживео подоста година. Никакве намирнице не држи, а оно неопходно свршава и набавља пазикућа. Када је потребно некуда отићи, пријатељ закључа врата, стави кључ у џеп и одлази.

Стан је невелик, али ипак садржи три собице, смештене на другом спрату – посред куће, а стенице су баш наспрам пазикућиног стана. Такав је распоред да, чини се, немаш чега да се бојиш и, као што рекох – много година је протекло у потпуном миру, а сада се, одједном, пред Божић, догодила велика несрећа.

* * *

Овде ћу, међутим, на тренутак застати и рећи да се са тим пријатељем виђам скоро сваког дана. Баш пре неки дан смо говорили о нечему што се,